

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. ožujka 2015. • br. 1 • god. IX.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Jasna Crnković

4 Obilježja odgojnoga djelovanja
bl. Marije Propetoga

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

12 O dragocjenoj vrijednosti trpljenja
18 Razmišljanje o križu

Blaženici u čast...

Jelena Vuković

20 Blaženica došla u Trnovčici
da zauvijek ostane...

s. M. Srebrenka Paleka

22 S blaženicom u pohode
župama u 2014. godini

Branka Mlinarec

23 Gledam tvoj križ

Mirjana Zvonković

24 Blaženici u pohode

Nina Vodopić

25 Što god zaištete od Oca

Dubravka Zavrtnik

26 Rimskim tragovima naše blaženice

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Jelena Krilić

28 »Poslanici Milosrđa« u Novskoj

s. M. Anamarija Vuković

30 S prvopričesnicima i krizmanicima u Novskoj

Zagovori bl. Marije Propetoga...

s. M. Janja Jurman

32 Iz blaženičina svetišta...

Zahvalna majka

33 Blaženice naša, hvala ti...

34 Hvala ti, blaženice, zagovaraj nas...

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

U Godini smo posvećenoga života. Bogu posvećene osobe, svećenici, redovnici i redovnice svoj život daruju u ruke Gospodinu, da svojim životom svjedoče njegovu prisutnost u ovome svijetu, njegovu dobrotu, ljubav i milosrđe prema svakome. U svom životu osluškuju njegov glas, njegov poziv ljubavi i nastoje na njega odgovoriti, svojom, iako slabom ljudskom ljubavlju i spremnošću za vršenje njegove volje. Oni to čine po svećeničkom ređenju, odnosno zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti.

Na Bogu posvećeni život nisu pozvani samo oni koji osjete taj poseban duhovni poziv u svom srcu, nego svi vjernici, na sebi svojstven način. Bog je naš dobri Otac, on nam je darovao život iz svoje neizmjerne ljubavi. Stvorio je ovaj svijet za nas i svakog dana ga obnavlja da možemo osjetiti njegovu blizinu. Stoga bl. Marija Propetoga potiče svoje sestre, ali i sve nas koji se zovemo Kristovim imenom:

»Ljubimo Boga, kćeri moje, jer on je naš Otac i sve je stvari stvorio za nas. Moramo ljubiti Boga s velikim poštovanjem i klanjati mu se dušom i tijelom, ljubiti ga iznad svega i čvrstom se vjerom ufati u njega. Ljubite Boga, kćeri moje, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svim umom svojim i svim snagama svojim« (Pouka, 11. rujna 1951.).

Darovao nam je naše obitelji da nas podržavaju na životnom putu, naše prijatelje i sve drage ljude u kojima osjećamo njegovu pomoć.

U ovo korizmeno vrijeme pozvani smo u pobožnosti *Križnoga puta* na poseban način razmišljati o neizrecivom daru njegove ljubavi u osobi Isusa Krista, koji je svoj život darovao za nas, da nas podigne iz naših slabosti, iz naših grijeha, jer:

»Pobožnost prema Križu ne sastoji se samo u molitvi, već u razmišljanju o Propetoj Ljubavi, u spremnosti da ga slijedimo u trpljenju u križu i da se iz ljubavi za njega žrtvujemo. To znači ljubiti Križ. Takva je ljubav onoga koji je iz ljubavi prema nama, da nas spasi, izabrao smrt na križu« (Pouka, 30. svibnja 1942.).

Posvetimo stoga i mi ove korizme naše vrijeme Gospodinu. Nađimo koji trenutak da mu iskažemo svoju zahvalnost za sve ono što nam dariva i što nam je darovao po životu, mucu, smrti i uskrsnuću našega otkupitelja i spasitelja Isusa Krista. Njeguimo ovu lijepu krepost zahvalnosti prema našem nebeskom Ocu kojega je i bl. Marija Propetoga toliko ljubila i željela o njemu govoriti cijelom svijetu.

Neka on, dobri nebeski Otac, ispuni srca svojih vjernih pouzdanošću svoje blizine i ispuni ih uskrsnom radošću!

s. M. Jasna Crnković,
vjeroučiteljica u Srednjoj školi Novska
i mjesna predstojnica zajednice DKM

Obilježja odgojnoga djelovanja bl. Marije Propetoga*

Bl. Marija Propetoga nije sustavno, na jednom mjestu, iznijela svoja promišljanja o odgoju, ali se ona uvelike iščitavaju iz *Ustanova i Direktorija* Družbe Kćeri Milosrđa (1957.) i iz *Pouka* koje je davala sestrama, a one su ih brižno prikupljale i slijedile. Jasno se razaznaju najvažnija obilježja njezina odgojnoga promišljanja i djelovanja.

1. Odgojni ciljevi i zadaci

Svoje sestre bl. Marija Propetoga poučava da djeci za koju se skrbe valja dati vjerski kršćanski odgoj utemeljen na nauku Isusa Krista:

»Prije svega mi moramo odgajati i poučavati djecu po zakonu Božjem jer je to jedina svrha zbog koje otvaramo zavode, naime da ih u svojim konviktima putem poučavanja uzdignemo iz neznanja do dostojanstva čovjeka, što će reći odgoviti ih u čudorednom i kršćanskom životu tako da znaju živjeti po zakonu Božjem, da budu s Bogom sretni, sada i u vječnosti.«¹

Svrha cijelog odgojnog rada je Bog i život po Božjem zakonu, za Boga i radi Boga. Isus Krist, Raspeti, uzor je i učitelj. On svojom žrtvom, trpljenjem i predanošću najbolje poučava.² Zato kršćanska vjera treba biti temelj poučavanja i općenito odgoja.³ Ona svrhu odgoja vidi u tomu da odgajanci susretnu Boga i uzljube ga, da steknu kršćanski i moralni život, da se uzdignu iz neznanja do ljudskog dostojanstva, da se djevojčice pripreme za buduće majke i odgojiteljice novih naraštaja i da im se omogući bolja budućnost, za njih i njihove obitelji.⁴ Kao put ostvarenja takvih ciljeva ona upućuje na to da valja: nastojati i poticati na što češće pohađanje svete mise i primanje sakramenata; održavati vjerske pouke uvijek kada je to moguće, naročito nedjeljom u oratorijima, katoličkim društvima i sl.; poticati na prakticiranje različitih pobožnosti; organizirati duhovne vježbe za djevojke (ili žene, majke); osigurati duhovnu literaturu u

¹ Pouka, 1.10.1940., 32.

² Usp. Pouka, studeni 1935., 85.

³ Usp. Direktorij, br. 779; Pouka, 1.10.1940., 32.

⁴ Usp. Odgojne smjernice i praksa bl. Marije Propetoga Petković u formaciji djece i mladih, Rim, Kćeri Milosrđa, 2006., 7-8; M. Petković, Upute za nadstojnice i duhovne učiteljice, Split – Zagreb, Crkva u svijetu – Družba Kćeri Milosrđa, 2006., 10; Pouka, 1.10.1940., 32-34; Direktorij, br. 726; Pouka, 8.7.1943., 26.

* Prerađen dio dipl. rada s. M. Jasne Crnković koji je 2009. pod naslovom »Temeljna obilježja shvaćanja odgoja prema bl. Mariji Petković« izradila pod mentorstvom dr. sc. Mile Silova na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

odgojnim zavodima, nabavljati i širiti katolički tisak; poticati na učlanjenje u katolička društva; odgajati ih za pravednost, poštenje i ljubav; učiti ih uljudnu ponašanju, poticati ih na čednost u odijevanju i ponašanju; poučavati ih u higijeni i urednosti; poučavati ih u domaćinskim poslovima; naučiti ih da marljivo rade i zarađuju.⁵

Očito joj je na srcu bio prije svega kršćanski i ljudski život onih koje je odgajala, a bile su to mahom djevojčice i djevojke. Želi ih odgojiti za dobre, sposobne, kršćanske žene i majke. U ono je doba takav pristup bio gotovo revolucionaran jer svojim odgojnim radom pokazuje da je i žena – majka potrebna izobrazbe, pa kao i druge redovničke zajednice pomaže školsku izobrazbu ženske mladeži.

2. Sadržaji odgoja

U odgoju kakvog je preporučivala bl. Marija Propetoga uočavamo dvije razine. Prva je obuhvaćala, jednostavno rečeno, pouka za život, dok su drugu razinu činile vrednote koje su odlikovale taj život, nadopunjavale ga i obogaćivale. Budući da se sav odgojni rad temeljio na kršćanskom nauku, na prvom je mjestu bio vjerski odgoj. Značajno mjesto zauzima i odgoj za rad. Odgoj za uljudnost je sastavnica koja oplemenjuje ljudsko biće, olakšava odnose s drugima i daje finoću načinu života. Životnu pouku nadopunjuju moralno-društvene i kršćanske vrednote, a njihovo usvajanje potpuno izgrađuje osobnost. Među vrednotama najviše ističe uzajamnu ljubav, poniznost, odgovornost, iskrenost i istinoljubivost, blagost u go-

voru i bez osude, red i urednost, raspolaganje vremenom, milosrdnost, spremnost na žrtvu i požrtvornost, zahvalnost i radost u Gospodinu.

2.1. Pouka za život

Vjerski odgoj

Vjerski su sadržaji okosnica svega odgojnog rada bl. Marije Propetoga:

»Katolički vjeronauk treba da bude podloga i temelj svega obrazovanja, odgajanja i pripremanja djece za život. Zato je vjerska i čudoredna pouka prva u čemu se treba praktično poučiti djecu i djevojčice, sa svrhom da se njihova srca obrazuju u duhu vjere i čudorednosti, u čistoći savjesti i pravednosti, te osobito u svetom strahu i ljubavi Božjoj.«⁶

»Nauk vjere i moralka jesu prve lekcije koje se moraju predavati djevojčicama⁷ i to tri puta tjedno po 45 minuta.⁸ Isto će se toliko vremena upotrijebiti i za pouku o krepostima.⁹ Svaka odgojenica će imati katekizam, priručnik molitava i kronicu, a djevojke i sliku Isusovu ili Blažene Djevice Marije.¹⁰ Od vjerske pouke ne izostaju ni predškolska djeca, ali u prilagođenu obliku:

»Dijete rado sluša pričanje o životu Isusovu i svetaca. Zato neka učiteljica upotrijebi na dobro tu njihovu sklonost.«¹¹

Bl. Marija Propetoga je svjesna važnosti vjerskog odgoja u početku čovjekova života, ali i načina na koji se ono prenosi. Zato preporučuje da »vjerski dojmovi moraju biti uvijek bla-

⁶ Ustanove, br. 354.

⁷ Direktorij, br. 746.

⁸ Usp. isto, br. 748.

⁹ Usp. isto, br. 749.

¹⁰ Usp. isto, br. 751.

¹¹ Isto, br. 785.

⁵ Usp. Ustanove, br. 361-362, 354-355, 364-365; Direktorij, br. 720, 722, 724, 746-752, 785, 800, 803- 807, 809; Pouka, 5.7.1941., 54-55, Pouka, 1.10.1940., 33.

gi i takvi da se ne zaborave kroz cijeli život.¹² Domaćinske škole su dobar teren gdje se može vjerski odgajati jer se »stručna učiteljica može mnogo bolje nego učiteljica naučnih predmeta brinuti za vjerski i građanski odgoj učenica.«¹³ Zato će se u stručnim školama odvojiti vrijeme i za nauk vjere, razmatranje i dobro štivo.¹⁴ Organizirat će se duhovne vježbe, nedjeljne pouke, vodit će ih se u crkvu, ali umjereno.¹⁵ Svjesna je toga da odveć jako inzistiranje na vjerskoj pouci može polučiti suprotan učinak.

Sadržaji vjerskog odgoja su poruka Evanđelje i Katekizam kao protumačen nauk vjere – i jedno i drugo kao vjera koja se uči, dok su sakramenti, razmatranja, pobožnosti, duhovne vježbe i članstvo u katoličkim društvima način na koji se vjera praktično živi.¹⁶ Vjerska pouka se održa-

va prema programu koji je odredila mjerodavna crkvena ustanova.¹⁷ Življenje vjere se provodi u različitim vježbama pobožnosti, kao što su jutarnje molitve koje je potvrdilo starješinstvo (u trajanju od 5 minuta), razmatranje rastumačeno za mladež (5-10 minuta), priprava za svetu pričest (3-5 minuta). Nastoji se da djevojčice starije od 7 godina po mogućnosti budu svaki dan na misi i da, uz dobru pripravu, pristupaju pričesti, što dakako ovisi o želji svake ponaosob. Korisno je navoditi ih na čestu svetu pričest da postanu dobre i kreposne i pri tom ih upućivati da se nastoje ispovjediti svakih 15 dana, a prema potrebi i češće. Molit će svaki dan kronicu i imati duhovno čitanje (5-10 minuta), a svaki će dan imati pouku po jedan sat – triput tjedno o vjerskom i čudorednom životu, a triput o krepostima, budeći u njima tako ljubav prema Bogu i bližnjemu. Svaki će dan jednom pohoditi Svetoostajstvo, a jednom tjedno će moliti Put križa. Jedanput ili dvaput tjedno imat će kratko klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom.¹⁸

Odgoj za rad

Rad nije sam sebi svrha nego je sredstvo za postizanje cilja, a to je slava Božja i sjedinjenje s Bogom:

»Da se ostvari zdrav i sretan život djevojčica i budućih pokoljenja, potrebno je učiti ih radu i vježbati u njemu, da se uče raditi savršeno, po savjesti i s ljubavlju prema radu.«¹⁹

Osmislila je program koji bi se morao poučavati u internatima, pa i u zavodima za djevojčice i djevojke u kojem je vjerski odgoj na prvom mjestu.²⁰ Osim osnovne škole s četiri ili

¹² Isto, br. 784.

¹³ Isto, br. 807.

¹⁴ Usp. isto.

¹⁵ Usp. Upute za nadstojnice, 37.

¹⁶ Usp. Pouka, 8.7.1943., 26; Pouka, 5.7.1941., 54-56.

¹⁷ Usp. Direktorij, br. 748.

¹⁸ Usp. isto, br. 749.

¹⁹ Ustanove, br. 355.

²⁰ Usp. R. Perić, *Kćeri poslušna*, Mostar, Crkva na

šest razreda, u zavodima treba postojati pouka u domaćinstvu (1-2 godine), poučavanje u šivanju, tkanju i pletenju na stroju, poučavanje u štednji i ekonomiji, pouka u higijeni i prvoj pomoći, poučavanje o pranju, krpanju i peglanju robe, usvajanje uljudnika – načina kako se treba ponašati u obitelji i u svijetu, posebna poučavanja prema prirodnim sklonostima i sposobnostima pojedine odgajnice (primjerice, za učiteljicu, bolničarku, kuharicu, ekonomu i sl.).²¹

Odgajnice se želi posebice poučiti kvalitetnu obavljanju poslova u domaćinstvu kao što su kuhanje, urednost, pospremanje, rad u vrtu i ostalo što bi domaćica trebala znati, zatim šivanje, tkanje i pletenje kao i krpanje, pranje i peglanje robe. U radni odgoj pripada i poučavanje u štednji i ekonomiji. Raditi treba savršeno, odgovorno i s ljubavlju.²² To su tri sastavnice vrlo važne za radni odgoj.²³ Savršenstvo rada se ogleda u točnosti, dobroj rasporedbi posla i vremena, brzini i razboritosti. Svoje sestre poučava:

»Bog nam je dao ruke da radimo. Kako nam razum diktira, onako ruke rade. Učite sve vaše sestre i gojenice: 'Kćerce, pametno misli i bit će ti kako hoćeš. Sav mozak upotrijebi pri radu za slavu Božju. (...) Nemoj raditi ovlaš i preko volje, nego brzo i razborito.'²⁴ »Sve službe koje ste primile vršite svom točnošću, svom pomnjom i svom marljivošću. Službe koje primete nastojte da se u njima usavršite, da ih svaki dan savjesnije obavljate, jer ćete po njima usavršiti svoju dušu.«²⁵

U poslu su jako važne savjesnost i odgovornost jer utječu na savršeno obavljanje posla. Za rad je potrebno i znanje:

»Naša se družba naročito bavi poučavanjem vjeronauka, njegovanjem bolesnika, poučavanjem djece itd., pa ako koja od članica ove družbe nije sposobna za ova djela, Majka je, uz najveće žaljenje, ne može primiti jer nije sposobna za Družbu. Morala bi barem znati vršiti skromne poslove u kući i vrtu, međutim, ako ni za to nije sposobna, onda je se ne može uzeti.«²⁶

Najvažnije od svega je raditi s ljubavlju jer ljubav potiče osobu na rad.²⁷

»Ako činimo stvari samo iz dužnosti, bit ćemo uvijek kao nezahvalni sluga ili rob. Mi ne smijemo raditi na silu ili za nagradu, nego kao gospodarice, iz ljubavi.«²⁸ »One koje rade bit će od Boga blagoslovljene, bilo koji rad radile jer je sve dragocjeno kad se vrši volja Božja, i sve veliko kad se radi s ljubavlju.«²⁹

Odgoj za uljudnost³⁰

Uljudnik je način kako se treba ponašati u obitelji i u svijetu pa ga bl. Marija Propetoga ugrađuje u *Ustanove* svoje družbe, primjerice:

»Školska učiteljica neka njoj povjerenu djecu i djevojčice poučava ne samo u znanostima, nego još većma u krepostima, osobito u kr-

kamenu, ²2004., 98-102.

²¹ Usp. *Direktorij*, br. 747.

²² Usp. *Ustanove*, br. 355.

²³ Usp. *Pouka*, studeni 1935., 76.

²⁴ *Isto*.

²⁵ *Pouka*, 28.6.1931., 35.

²⁶ *Pouka*, 30.6.1942., 172.

²⁷ Usp. *Pouka*, 26.7.1945., 211.

²⁸ *Isto*, 212.

²⁹ *Pouka*, 22.4.1945., 178.

³⁰ Usp. G. Tijardović: *Odgoj djeteta za kršćanske vrednote po uzoru Marije Petković*, dipl. rad na Učiteljskoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu – Predškolski odgoj, Zagreb, 2005., 29-31.

šćanskoj stidljivosti, čednosti odijevanja, dobrom vladanju.«³¹

Smatra da je za djevojčicu i djevojku važno znati se ponašati. I ne samo za odgojenice u zavodima već i za pripravnice u redovništvu. O tome svjedoči i *Uljudnik – pravila pristojnosti ili samoodgoja* koji je sastavila bl. Marija Propetoga,³² a u Družbi se neprestano čita, proučava i primjenjuje. Ima 11 poglavlja: *Čistoća tijela; Držanje; Odijelo; Vladanje za stolom; Vladanje u obitelji i zajednici; Kako se pozdravlja; Posjeti; Kad posjet uzvraćaš; Pisma; Vladanje u hramu Božjem; Vladanje u bolesti*. Obuhvaća cijeli čovjekov život u društvu: od vlastite urednosti (higijena, držanje tijela, urednost odijela) do vladanja u bolesti i s bolesnicima. Bez uljudnog ponašanja ne može se postići kvalitetna komunikacija s drugim ljudima, jer svaki čovjek lakše komunicira s osobom koja je skladna stasom, glasom, odijevanjem i kretnjama. Uljudnost je i kršćanska vrlina jer proizlazi iz iskrena srca i poštuje dostojanstvo osobe.

³¹ *Ustanove*, br. 361.

³² *Uljudnik* je prepisivan, bez nadnevka je i potpisanog autora, a Kćeri Milosrđa drže da ga je sastavila njihova utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga.

2.2. Moralno-društvene i kršćanske vrijednosti

Uzajamna ljubav

Bl. Marija Propetoga na mnogo mjesta govori o ljubavi prema bližnjima.³³ Ona zna da ljubav izvire iz Krista, Boga koji je ljubav. Apostol Ivan u svojoj Prvoj poslanici govori o ljubavi koja je Bog i po kojoj se i mi međusobno ljubimo (usp. 1 Iv 4, 7-12.19-21). Jamačno se može reći da je to i program bl. Marije Propetoga.³⁴ »Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti« (1 Iv 4, 20b). Zato ona potiče sestre na uzajamnu ljubav, a tako uči i sve koji su joj povjereni u odgojnom radu, jer gdje nema ljubavi nema ni života – sve što je bez ljubavi počinje umirati.³⁵ Uzajamna ljubav je u zajednici važna, pa bilo da se odnosi na dobre osobe ili na one koje stvaraju nered u zajednici – do svake nam od njih mora biti jednako stalo.³⁶ Za ljubav se mora odgajati i u njoj se razvijati:

»Moramo štivom, razmatranjem, savjetima starješina i žarkim molitvama u sebi rasplamćivati svetu ljubav.«³⁷

Ona koja nema ljubavi, ne može biti redovnica,³⁸ a ni odgovorna žena. Zato je odgoj za ljubav najvažnija vrijednost koja se treba posredovati.

Poniznost

Poniznost je krepost koju bl. Marija Propetoga često ističe. Poniznost je, kao suprotnost

³³ Primjerice, o ljubavi govori 15.1. i 14.10.1928., travnja 1931., 23.5.1943., 6. i 20.2.1944. i u drugim poukama.

³⁴ Usp. *Pouka*, 20.2.1944., 86-87.

³⁵ Usp. *Pouka*, 15.1.1928., 2.

³⁶ Usp. *Pouka*, 14.10.1928., 4.

³⁷ *Pouka*, 20.2.1944., 86.

³⁸ Usp. *isto*, 87.

oholosti, temelj svih ostalih kreposti. Ne može se ljubiti bez poniznosti, ne može se govoriti istina bez poniznosti, bez poniznosti se ne može graditi mir, a bez nje nema ni zajedništva.³⁹ Oholost je iskonski grijeh i protiv njega se borimo samo poniznošću.

»Poniznost se ne sastoji u priznavanju riječi: 'Ja sam grješnica', nego koja to prizna- je neka poštuje druge, neka bude ljubazna i blaga sa svima.«⁴⁰

Poniznost je samozataja, neisticanje svojih zasluga i svojih sposobnosti. Ponizna osoba je realna, nenametljiva i uvijek usmjerena na druge. Zbog toga bl. Marija Propetoga ističe razvi- janje kreposti poniznosti.

Uzajamna odgovornost

Odgovorno ponašanje u dužnostima koje su nam povjerene važna je vrednota, kako za napredak ustanove tako i za opće dobro, stoga upozorava sestre:

»Obveza i odgovornost za svoje dužnosti ta- ko je velika da moramo dati čak i svoj život ako je potrebno, samo da je izvršimo, kao što je život i odgoj djece, spas duša, njega bolesnika itd. Ako zbog naše nedovoljne pa- žnje u našoj dužnosti neka osoba loše završi, mi smo krive i odgovorne za njezinu dušu u vječnosti, za njezinu smrt, odnosno za nje- zin slab život i trpljenje.«⁴¹

Odgovornost je životna zadaća. O njoj ovisi sreća i blagostanje mnogih. Isto tako i odgovor- nost za osobe koje nas okružuju može donijeti mnogo dobra, ali i zla ako smo neodgovorni.⁴²

Uzajamna odgovornost je povezana s ljubavlju. Ukoliko nismo odgovorni jedni za druge, ne možemo ni razvijati ljubav i osjetljivost za svo- je bližnje.

Ne suditi, govoriti blago

»Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđuj- te i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostite će vam se. Dajte i dat će vam se: mjera do- bra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti« (Lk 6,37-38).

To je evanđeoski nauk koje slijedi i bl. Ma- rija Propetoga. Ona potiče sestre da ne sude one koji loše djeluju jer ne znaju može li se ne- ka osoba promijeniti, hoće li to činiti i kad.⁴³ Umjesto osude, korisnije je pokušati razumjeti osobu i opravdati je.⁴⁴

Blagost u govoru i ponašanju potaknuta je također Isusovim primjerom: »Učite se od me- ne jer sam blaga i ponizna srca« (Mt 11, 29). Blagost je vrednota koju treba posjedovati od- gojiteljica. Isus i njegova blagost koja sve privla- či k sebi, uzor su ponašanja. Kršćanin bi trebao slijediti taj uzor.

»Kruna Isusove blagosti bile su zadnje riječi: 'Oče oprosti im, jer ne znaju što čine.' I ti, kćerice, kao starješica budi blaga, blago sudi, opravdaj svakoga, osobito svoje mile sestre. Blago postupaj sa svima, pa bili to djeca, bo- lesnici i svi protivnici na koje ćeš naići. (...) Osobito pazi na riječi, da ne sudiš nikoga, da ne vrijeđaš nikoga pa bilo to i dijete.«⁴⁵

³⁹ Usp. Pouka, 2.2.1929., 8.

⁴⁰ Pouka, 4.11.1945., 229.

⁴¹ Pouka, 20.6.1945., 201.

⁴² Usp. Odgojne smjernice, 19.

⁴³ Usp. Pouka, 14.10.1928., 4-5.

⁴⁴ Usp. Odgojne smjernice, 19.

⁴⁵ Upute za nadstojnice, 78.

Iskrenost i istinoljubivost⁴⁶

Istinoljubiv je onaj koji je iskren i govori istinu, koji je ljubi i traži, koji je ističe i zalaže se za nju, a posebno onaj koji je živi. Ljubav prema istini – istinoljubivost moralna je vrednota koja potiče na to da govor i život pojedinca bude u skladu. Istinita osoba je slobodna, nije opterećena sudom i mišljenjem drugih o njoj jer je autentična pred Bogom i svojom savješću. Zato iskrenost treba poticati i vježbati već kod male, predškolske djece:

»Neka učiteljica njeguje kod djece ljubav prema iskrenosti; nek' im hrabrenjem ukazuje na potrebu da uvijek govore istinu i, ako je potrebno, ljubaznim ukorom kad primijeti da bi koje dijete moglo iz straha pred kaznom prešutjeti istinu.«⁴⁷

Lažljiva osoba mora što prije ispraviti svoju pogrešku i ispričati se osobi kojoj je slagala. Tako se vježba poniznost i iskrenost.⁴⁸

Red i urednost, cijeniti vrijeme

Vrijeme je Bogu posvećeno, pa ga treba upotrijebiti Bogu na slavu.⁴⁹ Red i urednost su vrline koje mora njegovati svaka redovnica i tako poučavati druge. Potrebno je u zavodima poučavati odgojenice urednosti i redu. Dnevni je red prvi i osnovni susret s određenim pravilom ponašanja. On određuje satnicu i djelo koje se u to doba treba obaviti. Nepoštivanje reda može prouzročiti štetu.

»Red Bogu vodi, i tako je, jer gdje je nered tu nema mira ni poćinka, tu je sve zbrkano. (...) Tko je uredan u duši taj je uredan i na

tijelu. (...) Takva osoba neće trpjeti na sebi ništa zaprljana, razdrta i neuredna.«⁵⁰ »Pazite na red da se neredom i netoćnošću ne uznemiruje zajednica. Neka svaka bude toliko obzirna da sve ostavi uredu i da svojom netoćnošću ne poremeti red.«⁵¹ »Da obrazovanje djevojćica bude potpuno, i zavod odgovori svojoj svrsi, treba probuditi ljubav u srcima gojenica za domaćinske poslove i ženske radnje koje toliko rese djevojke i odalećuju ih od zla. Bilo bi dobro da im se povjeri briga za red u spavalištu i dvorani za ućenje, barem za svagdanju ćistoću i da se natjeću da svugdje vlada red i dobar ukus.«⁵²

Milosrdnost, ćiniti dobro svima⁵³

Iskazati milosrće znaći ućiniti ćin ljubavi. Milosrdnost nuka na djelo. Po tome ćemo biti sućeni na koncu vremena.⁵⁴ Bl. Marija Propetoga to zna i potiće sestre da ne posustanu u milosrdnim djelima. Milosrdnost je i u imenu Drućbe Kćeri Milosrća. Tim više sestre trebaju biti milosrdne, bilo u duhovnom, bilo u materijalnom smislu, i davati primjer milosrća drugima. Pošto je to općeljudska i kršćanska vrednota koja upućuje na drugoga, vaćno je da se i djeca odgajaju u takvom duhu.

Ćrtvenost

Ćrtvenost možemo shvatiti na dva naćina: kao sposobnost prihvatiti krić i trpljenje te kao poćrtvovnost, biti »ćrtva« za nekoga. Bl. Marija Propetoga odgajala je u oba smisla.

»Svoje spoznaje o kriću ona nije stjecala iz knjiga, nego iz konkretna i vlastita ćivota.

⁴⁶ Usp. Tijardović, *nav. dj.*, 19-21.

⁴⁷ *Direktorij*, br. 786.

⁴⁸ Usp. Pouka, 23.6.1940., 9-10; Pouka, 22.8.1943., 27-29.

⁴⁹ Usp. Pouka, 28.10.1929., 12.

⁵⁰ Pouka, 13.2.1929., 9.

⁵¹ Pouka, 11.8.1935., 63.

⁵² *Direktorij*, br. 800.

⁵³ Usp. Tijardović, *nav. dj.*, 26-28.

⁵⁴ Usp. Mt 25, 31-46.

Nju je križ pratio od njezina djetinjstva, kako čitamo u njezinu životopisu. Križ joj se ukazivao u najrazličitijim oblicima: neuspjesima, nevoljama, bolestima i smrtime. Ali ono što je čudesno u njezinu životu, a što se u mnogih drugih teško nalazi, jest njezino prihvaćanje i oduševljenje za propetu Ljubav. Ona će i svoje redovničko ime uzeti: Marija Propetoga Isukrsta. Sva je bila prožeta tim pojmom i stvarnošću, i naravno da je to željela i na druge odgojem prenijeti.⁵⁵

Uzor prihvaćanja trpljenja jest Krist i on odgaja s križa. O križu treba govoriti svima i u svakoj prigodi: bolesnicima, majkama, mladima.⁵⁶ Problem patnje i trpljenja je čovjekovo vječno pitanje. Odgovor je u Kristovu križu i to treba svima prenijeti. Ako se nauči prihvaćati križ, tada osobi neće biti teška vrednota požrtvornosti. Jer »Bog i čovječanstvo od nas traži požrtvornost«.⁵⁷ Naime, »bez žrtve nema djela milosrđa, nema prave ljubavi«.⁵⁸ Požrtvornost

se sastoji u nesebičnom darivanju drugima svojih sposobnosti, vremena, rada i sličnog. A to je odgojna vrednota koja stvara zajednicu.

Zahvalnost i radost u Gospodinu⁵⁹

Zahvalnost je jedna od najljepših kreposti. Po njoj se učvršćuje zajedništvo i uzajamna ljubav. Zahvaljivati treba Bogu za njegova dobročinstva, ali i ljudima za najmanju uslugu. To je uljudnost i izraz ljubavi.

Radost je bitna franjevačka karakteristika. Ona vlada tamo gdje je ljubav, a gdje je ljubav tu sja sunce koje donosi radost, život i napredak. Gdje nema ljubavi, veselje umire.⁶⁰ Bl. Marija Propetoga odgaja sestre za radosno služenje, za radost koja će se ogledati na licu, u hodu, u glasu, na radu, u pozdravu. Radost je Božji dar i ne smije se zapustiti.

»Moramo biti vesele i zahvalne za milost koju nam je dao dobri Bog da služimo njega u malenima, nesretnima, bolesnicima i siromasima.«⁶¹

⁵⁵ Perić, *nav. dj.*, 103.

⁵⁶ Usp. Pouka, 7.3.1942., 135.

⁵⁷ Pouka, 13.10.1935., 64.

⁵⁸ Pouka, 8.1.1936., 111.

⁵⁹ Usp. *Odgojne smjernice*, 20.

⁶⁰ Usp. Pouka, 22.10.1944., 146-148.

⁶¹ Pouka, 4.2.1945., 165.

Okružnica Majke Marije Propetoga

Rim, 28. veljače 1960.

O dragocjenoj vrijednosti trpljenja

Kćeri mile, odabrane ste od Gospodina za njegovu službu da ga slijedite na ovoj zemlji, da možete jednom s njime kraljevati.

I.

Isus vas je pozvao u svoju službu, da ga slijedite i da mu svojim trpljenjem i mrtvenjem pomažete spašavati duše. Zato svakoj od vas govori: »Uzmi križ svoj i slijedi me!« (Mt 16, 24-27). Ne govori samo: »Dodaj i slijedi me, već *Uzmi križ svoj i slijedi me!*«

Vidimo, kćeri mile, da na svijetu svatko trpi, ali koji su od svijeta ne razumiju veliku vrijednost trpljenja, već mrmljajući vrijeđaju Boga i sebe osuđuju. Naš Gospodin je križem i poniženjem spasio svijet. Zato vidimo u svetom Evanđelju kako govori svojim učenicima na putu u Emaus: »O bezumni i spora srca za vjerovanje, nije li trebalo da to Krist pretrpi i tako uđe u slavu svoju?« (Lk 24, 25-26).

Da, kćeri moje, tako svaka duša treba da sebi trpljenjem i dobrim djelima zasluži nebo. Mi smo zato ostavile svijet da iz ljubavi slijedimo raspetoga Krista i da

spasimo, ne samo svoju dušu, već i duše naše braće, da zadovoljimo za njihove grijehе trpljenjem i mrtvenjem. Osobito sada u ovo sveto korizmeno vrijeme treba da podvostručimo naše molitve, naša mrtvenja i naše pokore kako sv. Pavao govori Korinćanima: »Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa. (...) u svemu se iskazujemo kao poslužitelji Božji: velikom postojanošću u nevoljama, u potrebama, u tjeskobama, pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima, u čistoći, u spoznanju, u velikodušnostima, u dobroti, u Duhu Svetomu, u ljubavi nehinjenoj, u riječi istinitoj, u snazi Božjoj« (2 Kor 6, 2-7).

II.

Ova zemlja je mjesto zasluga i zato je mjesto trpljenja. Naša vječna domovina gdje nam je Bog pripradio počinak i vječno uživanje jest raj. Malo smo vremena na ovom svijetu, ali u ovo malo vremena mnoge su kušnje i nevolje koje moramo pretrpjeti, da jednom mognemo uživati u nebu. Čovjek rođen od žene kratka je vijeka i pun mnogih nevolja (usp. Job 16, 1). Da, svi moramo trpjeti, bili pravedni, bili grješni – svatko mora nositi svoj križ. Koji ga nosi strpljivo spašava se, a koji nestrpljivo, gubi se. Iste nevolje, kaže sv. Augustin, šalju jedne u nebo, a druge u pakao. Kušnjom trpljenja, govori isti svetac, razlikuje se slama od zrna. Tko se u patnjama ponizi i prilagodi Božjoj volji, zrno je za raj, a tko se u svojoj oholosti protivi i mrmlja i zato ostavlja Boga, slama je za vječni oganj.

Na dan u koji će se suditi naše spasenje, naš se život mora naći izjednačen s onim Isusa Krista, da postignemo odluku odabranika. Ovo je bila svrha Vječne Riječi koja je sišla na zemlju – da nas svojim primjerom nauči strpljivo nositi križ koji nam Bog šalje. Krist je trpio za nas, piše sv. Petar, i ostavio nam primjer da idemo za stopama njegovim (usp. 1 Pt 2, 21).

Da, Isus je htio trpjeti da nas oduševi za trpljenje. A koliko je on pretrpio cijeloga svog života? Prorok ga nazivlje Čovjek

bola, *najprezreniji od svih ljudi* (usp. Iz 1, 6). Isusov je život bio pun patnja i bolova!

Sad, kako je Bog postupao sa svojim ljubljenim Sinom, tako postupa i s onima koje ljubi i koje je odabrao da nadoknađuju za grijehе svijeta. Zato je jednom sv. Tereziji rekao: »Znaj, da su mojem Ocu najmilije one duše koje podnose najveća trpljenja.« Ta se svetica ukazala poslije smrti jednoj sestri i rekla joj da uživa veliku nagradu u nebu, ne toliko za svoja dobra djela koliko za trpljenja podnesena u životu radi ljubavi Božje. I kad bi se zbog nečega željela vratiti na zemlju, bila bi jedino zato da može trpjeti za Boga.

Tko ljubi Boga i trpi, ima dvostruku nagradu na nebu, govorio je sv. Vinko Paulski: »Tko ne trpi u ovom životu, mora to držati za veliku nesreću. Ako neka kongregacija ili osoba ne trpi, blizu je padu.«

Strpljivost je znak savršenstva. To će reći da Bogu ništa nije milije od toga kad vidi neku dušu da strpljivo i s ljubavlju podnosi sve križeve koje joj on šalje. Bit je ljubavi da ljubitelja čini sličnim ljubljenoj. Govorio je sv. Franjo Saleški: »Sve rane Spasiteljeve su kao tolika usta koja nas uče kako se mora za njega trpjeti.« Ovo je mudrost svetaca – trpjeti postojano za Isusa i tako ćemo brzo postati sveti!

Tko ljubi Isusa Krista želi mu biti sličan tj. siromašan, prezren i zlostavljan. Sv. Ivan vidio je sve svece obučene u bijele haljine s palmama u ruci (usp. Otk 8, 9). Palma je znak mučeništva, ali svi sveci nisu bili mučenici. Sv. Gregorije tumači da su svi sveci bili mučeni ili željezom ili strpljivošću. U tome je, dakle, zasluga neke duše koja ljubi Isusa Krista da strpljivo podnosi sve križeve koje joj on šalje.

U ovim svetim korizmenim danima razmišljajmo osobito Isusovu muku i njegova trpljenja, iako moramo to razmatrati čitavu godinu, ali sada posebno. Slijedeći Isusa na njegovu križnom putu, prikazujmo mu naša trpljenja i mrtvenja za naknadu grijehа i obraćenja svijeta. Korizma je vrijeme posveće-

nja i spasenja, kad nam sveta Crkva stavlja pred oči da se više mrtvimo i činimo pokoru. Jučer sam malo poslije čitanja razmišljala o trpljenju teških bolesnika koji se ne mogu kretati, niti sami sebi pomoći. To su oni koji su raspeti s Kristom, koje je Gospodin odabrao da daju zadovoljštinu za grijehе svijeta, kao na primjer naša draga s. Felicija Radmilo, koja već više od 20 godina leži nepomična u oklopu.

Nemojte, kćeri mile, biti žalosne kad vidite da vam Gospodin šalje križeve, bolesti i različita druga trpljenja koja dolaze od raznih naravi i karaktera. Vidimo da su takva trpljenja postojala i kod svetih Otaca i velikih umova svete Crkve. To nam svjedoče životi sv. Augustina i sv. Jeronima koji, iako veliki ljudi i naučitelji svete Crkve, trpjeli su jedan s drugim, ali su znali podnositi ta trpljenja i postali su veliki sveci. Tako i vi, kćeri mile, sva svoja trpljenja prikažite za svoje sestre, za obraćenje grešnika, za umiruće, za duše u čistilištu itd. Nemojte dopustiti da se dragocjeno blago trpljenja koje vam Gospodin daje gubi neiskorišteno.

Vidite koliko je uzvišeno trpljenje, jer ničim drugim ne možemo dati Bogu zadovoljštinu osim njime. Velika je dužnost zadovoljštine poslije grijehа, premda oproštenog u svetoj ispovijedi. Svaki grijeh zasluđuje kaznu, svaka nepravda naknadu (zadovoljštinu). Teškim grijehom zaslužili smo vječnu kaznu, ali po sakramentu pokore Bog je mijenja u vremenitu kaznu.

III.

Ako trpimo s Kristom s njime ćemo biti i proslavljeni. Nećemo biti s njime proslavljeni, ako ne budemo s njime trpjeli. Bog u svojoj dobroti u sakramentu pokore oprašta grješniku koji se iskreno kaje, ali njegova pravda zahtijeva zadovoljštinu. Čovječje su zadovoljštine nedostatne da svojom zaslugom zadovolje Božju pravdu. Zato on u svojoj dobroti pruža čovjeku sredstvo, naime, da se okoristi zaslugama Isusa Krista ujedi-

njujući svoje s njegovima, prisvajajući sebi po ovom ujedinjenju njihovu neizmjernu vrijednost. Tako su pravednost i dobrotu potpuno zadovoljene. Blagoslivljajmo ovu neizmjernu mudrost Božju!

Pokora koju ispovjednik daje redovito je laka, da pokornik ne izgubi srčanost. Ali uistinu je potrebna mnogo veća zadovoljština (pokora). Dužni smo Bogu, kaže Tertulijan, zadovoljštinu kao naknadu za vječne muke. Tridentski sabor određuje da kršćaninov cijeli život mora biti neprestana pokora (zadovoljština).

Sveci, nakon što su primili oprostjenje svojih grijeha, cijeli su život činili stroge pokore. Pravednici u čistilištu, iako im je Bog oprostio, imaju podnositi čistilišne muke koje su, u usporedbi prema ovima u životu, mnogo lakše. Zato ovoj sakramentalnoj pokori treba nadodati strpljivo podnošenje svih patnja našega staleža, sve bolesti našega tijela, sva trpljenja od mana našega bližnjega i sve te križeve prikazati Bogu u duhu pokore. Što je sve to kada se usporedi s paklom u kojem je grješnik zaslužio da gori zauvijek?

Zato, kćeri mile, mi koje smo došle u samostan da spasimo sebe i duše, primimo dragovoljno trpljenja koja nam Gospodin šalje. Trpljenje neka nam bude misija po kojoj ćemo spašavati duše i privoditi ih Bogu. Te misije možemo činiti u svim prigodama i na svakom mjestu. Na to neka nas potiče ljubav prema našoj braći koja čekaju pomoć i trebaju je od nas. Našim dragovoljnim trpljenjima možemo im najviše pomoći. Zato je i naš Gospodin izabrao trpljenje da po njemu spasi svijet. Promatrajmo ga često u križnom putu i u svim njegovim svetim mukama. Imamo zato primjer i u svecima koji su rado trpjeli i mirno nosili svoj križ i stradanja. Mi smo više puta nerazumni, pa nam nije drago nositi križ trpljenja, ali u tom se moramo svagdano vježbati kao u školi trpljenja jer nam nema drugoga puta spasenja osim po križu. Sve smo izabrane od Gospodina da nosimo križ i nosimo ga, kćeri mile, rado s na-

šim Gospodinom, za našu braću, naše spasenje i posvećenje!

Ljubičastom bojom na oltaru sveta nas Crkva pozivlje da se ponizimo i činimo pokoru i mrtvenje. Neću vam, kćeri mile, reći koje ćete posebne pokore poduzeti. To puštam vama da same izaberete. Naročito vam preporučujem da kroz ovu svetu korizmu činite sveti Križni put, a o njemu razmišljajte i u onih pola sata klanjanja pred Svetootajstvenim Isusom. Sveta Crkva je bila stavila u našim molitvama cijeli sat klanjanja, ali smo molili, radi sestara koje su zapriječene po bolnicama, da bude samo pola sata. One koje su zakonito zapriječene i ne mogu ga obaviti, neka namijene molitve i rad kroz to vrijeme na tu nakanu.

Kćeri ljubljene, čitajte često o trpljenju i mrtvenju i svakoga učite, gdje god možete, da je trpljenje najdragocjenije sredstvo za spasenje i posvećenje. Svi su sveci to razumjeli i zato su ga tražili kao najdragocjenije zlato za vječnost.

Razmišljajte, kćeri moje, o raspetom Kristu, razmišljajte o njemu propetome za nas i molite pred njim. Neka vam bude najmilije razmišljanje i čitanje o mucu Isusovoj. Čitajte i prikupljajte dragocjeno blago duhovnoga znanja, da njime obraćate duše kad vas sveta poslušnost pošalje.

Pokazujte dušama put u vječnost, bolesnicima, pratiocima pa čak i djeci. Učite ih, kćeri moje, govorite im o trpljenju kao o najdragocjenijem sredstvu za naše spasenje. Budite anđeli tješitelji trpečih duša do kojih dođete. Budite svete učiteljice koje će poučavati svijet kako treba trpjeti, da bi domalo s Kristom mogli vječno uživati!

Ali najprije vi same, kćeri mile, primajte i podnosite dragovaljno trpljenja koja vam Gospodin šalje. Uz to izaberite i svojevoljno mala mrtvenja i prikažite ih Bogu za pokoru grijeha i obraćenje svijeta, da jednom vijekom budete sretne s raspetim uskrslim Spasiteljem!

U Isusu, našoj Raspetoj Ljubavi, sve vas ljubi i blagoslivlje, vaša duhovna Majka

rukopisni potpis MM

Razmišljanje o križu

(Bilježnica 13, 14. rujna 1954.)

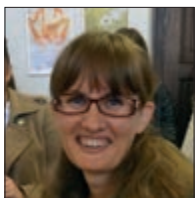
Danas, Gospodine, Isuse moj, ponizno razmišljam o tvom križu, o mucu i bolu, o otkupljenju svijeta bolima i križem. Sve si žrtvovao za Očevu slavu i za njegovu volju. Ti – najuzvišenija svetost, sama svetost, mudrost, mogućstvo, sama ljubav i milost – sam trpiš ostavljen od svojih učenika, od svijetu, bez pomoći i utjehe. O Ljubavi razapeta, željela sam s tobom biti razapeta, s tobom trpjeti, tebi za utjehu i za spas duša. Sad kad si mi dao samo malo okusiti trpljenje, tužim se i plačem osamljena, zapuštena, napola razapeta, oklevetana, krivo suđena.

Oprosti, oprosti mi na tuženju. Hoću, Isuse, Gospodine moj, živjeti i umrijeti kako ti hoćeš: zapuštena, nepoznata, krivo suđena, u boli, kako ti hoćeš. Hoću i želim kako ti hoćeš! Želim da živim i umrem kao ti, Ljubavi moja. Ti si, o Dobroto neizmjerena, živio nepoznat i umro zapušten od svakoga. Ja sam tvoja, Isuse! Posve, posve se predajem Tebi, gospodaru moj i kralju moj, da sa mnom učiniš po svojoj svetoj volji i kako Otac naš hoće. Budi volja tvoja i njegova sa mnom i s ovom tvojom malom družbom. Daj mi samo milost da upoznam i ispunim tvoju presvetu volju. Družba je ova tvoje djele, ja sam samo službenica tvoja, stara služavka, tvoja vijekom,

Marija Propetoga Isukrsta

(Pred ovim je prikazom raspeća Majka Marija Propetoga često razmatrala. Danas se čuva u njezinoj sobi u Središnjoj družbinoj kući u Rimu.)

*Jelena Vuković,
orguljašica, zborovođa i voditeljica
Hrvatske dehonijanske mladeži u
župi BDM Majke Crkve i
sv. Maksimilijana Kolbea u Zagrebu*

Dolazak pape Ivana Pavla II. u lipnju 2003. u Lijepu našu – Đakovo i Osijek, Dubrovnik, Rijeku i Zadar – ostaje u nezaboravnoj uspomeni. Svojim trećim dolaskom »na drago hrvatsko tlo« vjernom je hrvatskom narodu darovao novu blaženicu – Mariju Propetoga Isusa Petković, utemeljiteljicu Družbe Kćeri Milosrđa.

U našoj je župi Blažene Djevice Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea u zagrebačkoj Trnovčici ta beatifikacija zapalila plamen ljubavi i štovanja prema našoj novoj blaženici. U novosagrađenoj župnoj crkvi stavljena je njezina slika, kopija one koja je bila izložena na misi proglašenja blaženom u Dubrovniku, 6. lipnja 2003. Vjernici pred tom slikom s pouzdanjem mole blaženičin zagovor. S vremenom, zahvaljujući našoj teti Ani, divnoj i upornoj duši, na stolicu s tiskom našlo se i glasilo *Tebi Majko*. Bio je to koračić dalje u približavanju našoj blaženici. Sljedeći je bio 2012. kad su se s njom upoznali i naši mladi iz Hrvatske dehonijanske mladeži koji djeluju u župi, a Božjom providnošću sudjelovali su u duhovnim vježbama koje sestre Kćeri Milosrđa organiziraju u svojoj kući za odmor na Prižbi, u blizini blaženičina svetišta u Blatu na Korčuli. Blaženica i njezino rodno Blato mladima su bili pravo otkriće. Po-

Blaženica došla u Trnovčicu da zauvijek ostane...

stali su svjesni neizmjernoga blaga koje Crkva u Hrvata ima u ovoj svojoj blaženici – moćnu zagovornicu, primjer radosnoga svjedočenja Krista i svetoga življenja po služenju bližnjima.

Sestre Kćeri Milosrđa su nas prvi put pohodile 28. rujna 2014., kada je u župnoj crkvi blagoslovljen reljef njihove utemeljiteljice, rad akademskog kipara Ivana Ivoša. Na drugu korizmenu nedjelju, 1. ožujka 2015., na poziv našega župnika o. Andrzeja Woška, SCJ došle su ponovno. Sa svojim suradnicama pohodile su nas s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Irena Bajan, s. M. Zrinka Vuković i s. M. Marija Oreb. Ovaj put su došle s relikvijama svoje utemelji-

teljice i svjedočenjem o njezinu kreposnu životu koji ju je doveo na čast oltara. Govorile su nam o blaženičinu nesebičnom djelovanju, punom evanđeoske ljubavi i milosrđa prema bližnjima, o apostolatskom djelovanju koje se raširilo u pet provincija na tri kontinenta, a uskoro će dospjeti i u Afriku. Sestre su to vjernicima svjedočile na sve četiri nedjeljne mise. Blaženičina ljubav prema nebeskom Ocu radala se iz iskustva uzorna, gotovo svetačkoga života njezina zemaljskog oca Antuna. Od najranijega je djetinjstva pomno osluškivala Božji glasa koji ju je pripravljaio na posvećeni život. Njezin duhovnik, dubrovački biskup dr. Josip Marčelić, prepoznao je u njoj Božje vodstvo i ukazao joj na potrebe tadašnjega vremena: na siromaštvo izazvano Prvim svjetskim ratom i propašću poljoprivrede od koje se uzdržavalo otočko stanovništvo i na sve nevolje materijalne i duhovne zapuštenosti u Blatu. Ohrabrio ju je da se prepusti Božjem vodstvu i u Blatu zauzme za siromašnu djecu i nevoljne starce, bolesne i ostavljene u svojoj bijedi. Iz toga se razvila ženska redovnička zajednica kojoj je temeljno poslanje upisano u samom nazivu – Družba Kćeri Milosrđa, gdje je Milosrđe vlastito ime Boga koji je milosrdan.

Nakon svake mise vjernici su pobožno pristupali relikvijaru i iskazivali cjelovom svoje štovanje, a oduševio je trenutak kada je s. Jasminka uručila župniku o. Andrzeju maleni relikvijar s djelićem blaženičine kosti koji će trajno ostati u župi. I što reći, već:

**Dobrodošla u Trnovčicu,
bl. Marijo Propetoga!**

Budi uvijek uz nas!

**Volimo te i od srca zagovor molimo,
vapimo ti u sav glas!**

Blaženice naša, moli spas za sve nas!

s. M. Srebrenka Paleka,
članica povjerenstva za
promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga i
mjesna predstojnica

S blaženicom u pohode župama u 2014. godini

S Božjom pomoću i prošle sam godine nastavila s pohodom župama u kojima sam imala prigodu govoriti o našoj blaženici i posvjedočiti o karizmi milosrđa koju je ona živjela junačkom krepošću pa ju je Crkva uzdigla na čast oltara. Zahvalna sam župnicima fra Ljudevitu Lasti, fra Miri Šegi, fra Ivici Karatoviću, don Rajku Marinkoviću, fra Branimiru Musi, fra Tomislavu Jeliću, fra Mladenu Mariću i fra Boni Biliću koji su me pozvali u svoje župe i tako omogućili da se širi štovanje bl. Marije Propetoga. Bile su to ove župe:

- 23. veljače – sv. Vlaho, Slano i sv. Stjepan, Majkovi;
- 16. ožujka – Krist Kralj, Čitluk, BiH;
- 30. ožujka – sv. Stjepan, Zaton i Pohodjenje Marijino, Orašac;
- 8. lipnja – sv. Ilija, Stolac, BiH;
- 12. listopada – Bezgrješno Začće Blažene Djevice Marije, Tihaljina, BiH;
- 26. listopada – sv. Ivan Krstitelj, Ružići, BiH;
- 9. studenog – sv. Ante, Turjaci;
- 7. prosinca – sv. Mihovil, Gradac i sv. Margareta, Brist.

Govoreći o našoj blaženici svaki put doživljam radost i zahvaljujem Bogu kad vidim s

kolikom pažnjom vjernici, otvorena srca i duha, prate svaku riječ. Živimo u svakojakim krizama, u vremenu individualizma, sebičnosti, izokretanja vrednota, u svijetu koji obećava vremenite i sitne stvari. To materijalno, sve stvari koje nas okružuju, strahovitom moći zavede čovjeka i čini ga gluhim za istinsku riječ pravoga života. Stječe se dojam da je to materijalno blago najveće bogatstvo koje čovjek može steći za svoga zemaljskoga života. To ga zasljepljuje i udaljava od onoga duhovnoga bogatstva. Bog obećava ono najvrednije i vječno, što nikad ne propada i što nitko ne može ukrasti ni odnijeti, pa ipak mnogi ostaju nezainteresirani i srca ledena za toplu riječ ljubavi.

U knjižici *Nasljeduj Krista* stoji: »Blago onom koga ti, Gospodine, odgajaš i u zakonu svojemu poučavaš, da mu dadneš mir u zle dane i da ne ostane bez utjehe na zemlji.« Blaženica je temeljila svoj život na Božjoj riječi. U njoj je našla smisao i svjetlo za svoj hod prema bližnjemu, Bogu i vječnosti. Mariju Petković, već od male na, nisu privlačile zemaljske stvari, ni bogatstvo ovoga svijeta, nego sirotinja u kojoj je gledala i prepoznala samoga Krista. Njezin nam je život primjer i poticaj da u svom životu znademo razlučivati dragocjeno, dobro i vrijedno od bezvrijedna, nevaljala i prolaznoga.

Upoznajući tako vjernike sa životom naše blaženice, ukratko im predstavim i Zakladu »Bl. Marija Petković« koja se skrbi za školarce i studente, posebice iz mnogobrojnih obitelji slabijega imovnog stanja, da oni koji mogu i žele pomoći otvore svoja srca za subraču u potrebi. Neka nas sve skupa prati njezin zagovor kod Gospodina.

Gledam tvoj križ

Gledam tvoj križ
I osjećam mir
U oku ptice
Dok širi svoja krila.

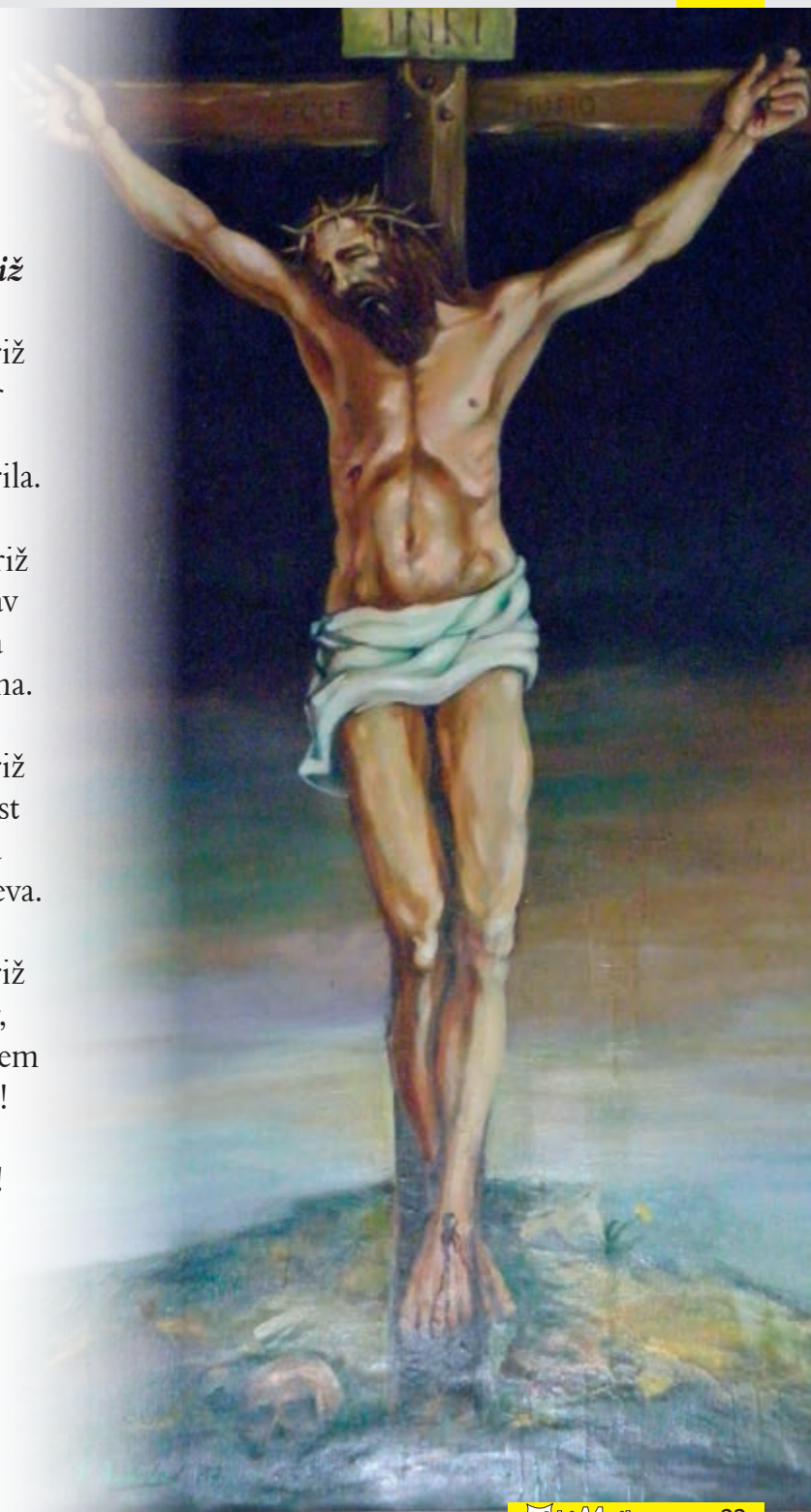
Gledam tvoj Križ
I osjećam ljubav
U srcu svijeta
Dok rosi sa visina.

Gledam tvoj križ
I osjećam radost
U boji cvijeta
Koji mirisom pjeva.

Gledam tvoj križ
I osjećam mir,
Svuda gdje krenem
Sa mnom si ti!

Ti, moj Bože!

Branka Mlinarec

Mirjana Zvonković,
prof. povijesti umjetnosti
i članica zbora

Blaženici u pohode

Pjevački zbor župe Krista Kralja iz zagrebačkog Trnja, 18. listopada 2014. u blaženičinu svetištu u Blatu

Posjetiti otok Korčulu, a zaobići Blato bio bi pravi propust, jer bi time posebice bio osiromašen duhovni doživljaj kojim je ovaj dalmatinski otok obogaćen otkad je 2003. godine izgrađeno Svetište bl. Marije Propetoga, odmah nakon njezina proglašenja blaženom. Vođeni tom mišlju odlučili smo svoj kratak, ali sadržajno bogat, posjet Korčuli, obogatiti hodočašćem u Blato.

Nakon kraće šetnje blajskim Zlinjem, preko Plokate – kamenoga trga ispred župne crkve Svih svetih, s visokim zvonikom odvoje-

nim od crkve i baroknom ložom, uskim kamenim stubama i ulicama dospijevamo do blaženičina svetišta i samostana njezine Družbe Kćeri Milosrđa. Sestre nam otvaraju vrata toplom dobrodošlicom i uvode nas u svetište. Slijedi dojmljivo i nadahnuto pripovijedanje s. Janje o životu i poslanju blaženice i utemeljiteljice njihove redovničke zajednice. Posebno nas zaokupljaju činjenice koje demistificiraju pojam svetosti u smislu nedostižnosti za obične ljude, jer je riječ o ženi koja potječe iz male, siromašne sredine, a koja je osvojila svijet prvenstveno

vjerom i zauzetošću za najpotrebitije, nadilazeći političke, društvene i vjerske granice.

Nadalje, pomna osmišljenost svetišta, osobito u interpolaciji prošlog i suvremenog, sugerira aktualnost blaženičina poslanja koje se i nakon njezine smrti nastavlja u Kćerima Milsrda.

Pripadajući muzej s uporabnim predmetima kojima se služila blaženica, kao i usmena predaja živućih svjedoka, omogućuju izravan uvid u posebnost i veličinu blaženičina ovozemaljskog života. Sve nam to govori da su sveci s nama, sveci su među nama, ne negdje daleko, u tuđem svijetu. Važno je znamo li ih prepoznati.

Posjet je upotpunjen zajedničkom molitvom u čast blaženice i ophodom oko njezina zemnog počivališta, te osobnom molitvom i prošnjom što je srce u tom trenutku samo diktilalo. Naposljetku, naše je hodočašće završilo zahvalnom pjesmom nebeskoj majci i Stvoritelju.

Posjetiti svetište bl. Marije Propetoga u Blatu znači učvrstiti vlastitu vjeru koju kao da je more ispiralo s ovog hrvatskog otoka i raširilo po svemu svijetu da bude sol zemlje.

Što god zaištete od Oca

Odnio si na nebo
Rane
Svojih ruku i nogu,
A drvo križa
Ostalo je zemlji.
Rane ti sada blistaju
Nebeskim sjajem.
Jedino naš Bog
Ima rane!
Svaka molitva
Tvoga brata
Bit će uslišana.
Jer nebeski Otac
Vidjevši rane
Neće moći odbiti
Nijednu želju
Svoga jedinca!

Nina Vodopić

Dubravka Zavrtnik, dipl. povjesničarka
i prof. povijesti u OŠ Nikola Tesla,
članica »Poslanika Milosrđa«, Zagreb

Rimskim tragovima naše blaženice...

**Zagrebački »Poslanici Milosrđa«
na hodočašću u Rim, Assisi i Monte Cassion,
od 7. do 11. listopada 2014.**

»Poslanici Milosrđa« sa zagrebačke Trešnjevke kao suradnici Družbe Kćeri Milosrđa hodočastili su u Vječni Grad tragovima svoje blaženice, u pratnji župnika Damira Ocvirka, s. M. Angeline Tokić i s. M. Jasminke Gašparović.

Božja providnost htjela je da u Rimu bude-
mo upravo na Dan neovisnosti Republike Hr-
vatske pa smo imali prigodu na Trgu sv. Petra s
papom Franjom moliti Gospodina za našu mi-
lu domovinu, kako ju je i naša blaženica volje-
la zvati.

Sestre su nas srdačno primile u središnjoj
Družbinov kući u Rimu, u kojoj smo se osjeća-
li kao kod svoje kuće. Osobit je doživljaj biti u
samostanskoj kući koja posve živi u duhu ono-
ga što je bl. Marija Propetoga govorila svojim
sestrama i za to ih odgajala: »Samostan je kuća
rada i reda.« Bilo je lijepo osjećati i doživljavati
prostore u kojima je blaženica živjela, dodirivati
predmete kojima se ona služila, što je posebice
sačuvano u njezinoj sobi u kojoj je radila, ali i
bolovala. Tu je provela i svoje posljednje trenut-
ke ovozemaljskoga života i konačno 6. srpnja

1966. godine Bogu predala svoju blagoslovljenu dušu. Svoje je trpljenje prikazivala za spas duša, da Gospodin svim ljudima oblikuje pravedno i iskreno srce, da bi se u njima trajno nastanio.

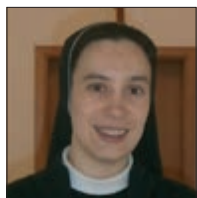
Čuli smo puno toga o povijesti Družbe, o teškoćama s kojima se blaženica suočavala i kako ih je s Gospodinom uspješno rješavala. Sve nas je to obogatilo i uvelo u veće zajedništvo u Kristu. Uvjereni smo da Gospodin i nas želi kao laike uvesti u posvećeni život djece Božje, da i po nama djelotvorno širi svoju radosnu vijest i ljubav koja spašava.

M. Emila i s. Julijana odvele su nas u najznamenitije rimske crkve, a posebice je lijepo bilo boraviti u onim crkvama koje je rado pohodila naša blaženica i u njima usrdno

molila za Družbu, domovinu i hrvatski narod.

U nadi i vjeri da smo i mi, »Poslanici Mišosrđa«, plodovi njezinih molitava, obećali smo joj cijeli svoj život ljubiti druge i žrtvovati se za njih, sve na slavu Presvetoga Trojstva.

s. M. Jelena Krilić,
vjeroučiteljica u OŠ Novska
i odgojiteljica novakinja DKM

Milosrđe – imati sućutno srce za bližnjega »Poslanici Milosrđa« u Novskoj

Dogodilo se! Tiho, poput sjemena polako je iznikla i u Novskoj skupina »Poslanika Milosrđa«. Polako je klijalo i bubrilo, spremalo se da ugleda svjetlo dana, a onda je obasjano suncem izraslo u lijepu biljčicu koja već nosi prve plodove. Oni koji su se odazvali vrlo su brzo shvatili bit i svrhu susreta. Molitva i svjedočenje milosrđa u svojoj obitelji i na svome radnom mjestu, u svome pozivu i svome okruženju, u svom zavičaju i širem društvu. Sve je to postalo okosnica našega okupljanja i nosivi stupovi svakog susreta. Od mjeseca listopada, odmah po-

slije blagdana sv. Franje, ova se mlada skupina, deset do šesnaest članova, svakog ponedjeljka okuplja u samostanu sestara Kćeri Milosrđa u Novskoj, dosad rado i ustrajno.

Susret započinjemo molitvom Večernje, uz biblijske komentare i tumačenja psalama i liturgijska čitanja. Potom nastavljamo razgovor o nekoj određenoj temi, s poukom bl. Marije Propetoga. Slijedi radionica, a sve začinjeno s puno smijeha, radosnoga upoznavanja, iznošenja ideja i iskustava, međusobnoga darivanja riječju i djelom. Nebeski je Otac bl. Mariji Pro-

petoga povjerio i udahnuo predivnu karizmu – da bude njegova milosrdna ruka u svijetu. Ta karizma i danas, poput rijeke, teče i nalazi nove putove da natopi »žednu zemlju« – duše koje vape za milosrđem i ljubavlju. Takve duše ne mogu i ne smiju biti zaboravljene i ostavljene, jer se nebeski Otac i za njih brine.

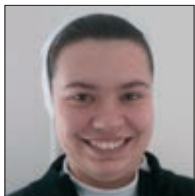
»Poslanicama Milosrđa« u Novskoj nije trebalo puno tumačiti što je to milosrđe i kome ga treba iskazivati. Dolazeći iz svijeta, ali ne i od svijeta, na svojim plećima i sami nose terete suvremenih ljudi, braće i sestara u Kristu, i probleme svagdašnjega života. Tako su se odmah i rado, zajedno s djecom i mladima iz skupine »Bisera Očeva milosrđa«, uključili u pothvat »Listopad – misijski mjesec«. Izrađivali su misijske narukvice, a tako privrijeđeni utržak poslali smo dijelom našim sestrama Kćerima Milosrđa na Kubu, a dijelom misionaru fra Iliji u Kongu. Uz to smo postali i kumovi jednog djeteta u Kongu. Vrijedno su nastavili raditi i sljedećih mjeseci, a ovaj su put pješčarili boce, čime se u božićnoj humanitarnoj izložbi ponovno privrijeđio vrijedan dar za potrebite. Time je božićna radost obasjala i darovatelje i darivane.

Vjerujemo da se bl. Marija Propetoga raduje ovoj novoj skupini i njihovu zajedništvu koje je

plodno milosrđem i ljubavlju za čovjeka u potrebi. Obogaćuje sebe i druge. Gdje je zajednica, tamo je i nebeski Otac koji na blaženičin zagovor izliva svoje milosti i darove na njezine članove da ustraju u svojoj nesebičnoj ljubavi i djelima milosrđa. Njihova je radost što su blagoslovljeni i što su postali blagoslov drugima.

Bl. Marijo Propetoga, moli za nas da zaista budemo milosrdna Očeva ruka, da uvijek imadnemo sućutno srce za čovjeka u potrebi i da karizma milosrđa diše i živi u nama i po nama.

s. M. Anamarija Vuković,
novakinja DKM

Na spomendan sv. Nikole biskupa 6. prosinca 2014. u župi bl. Alojzija Stepinca u Novskoj sestre Kćeri Milosrđa upriličile su cjelodnevni susret s prvopričesnicima i krizmanicima. Župnik Pavao Mokri je zaželio svima dobrodošlicu i ugodno druženje, a ono je uslijedilo u međusobnom upoznavanju u igri i zajedništvu. Uz kraće meditacije, poučne priče i razmišljanja o došašću s. M. Jelena Krilić je zaokupila svu pozornost sudionika. Uz pomoć s. M. Anamarije Vuković i s. M. Kristine Injić oblikovane su četiri skupine u kojima se razmišljalo nad evanđeoskim tekstovima svake nedjelje došašća. Rad je bio vrlo zanimljiv, a kad ga je svaka skupina predstavljala pred drugima otkrilo se s koliko su maštovitosti, jednostavnosti i dosjetljivosti proniknuli u sve sadržaje

S prvopričesnicima i krizmanicima u Novskoj

i koliko su otkrili poučnih poruka. Osobito je lijepo bilo slušati što im znači došašće, kako se na njega pripremaju, koje su im odluke u kojima se vježbaju i kako svoje srce pripremaju za malog Isusa.

U popodnevnom se satima s. Jelena susrela s prvopričesnicima i opet doživjela zanimljiv način otkrivanja priprave srca za rođenje maloga Boga – Božića, što u velikoj radosti iščekujemo i slavimo. Nije nedostajalo pjesme, dječjeg smijeha i radosti, a srca su bila preplavljena toplinom i iščekivanjem slavlja Božića. Svatko je u susretu bio obogaćen iskustvom zajedništva i ljepotom vjere u onoga koji nas dariva jedne drugima.

Uvjerene smo da iz ovoga i ovakvih susreta mogu rasti samo dobri plodovi. Zahvalne smo župniku na pozivu i dragom Bogu na milostima udijeljenima po ovom susretu, nama i svim sudionicima. Već sad se radujemo novim susretima i iščekujemo ih obnovljena duha.

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica
samostana DKM, Blato

Iz blaženičina svetišta...

I u ove hladne ili kišovite dane u svetištu bl. Marije Propetoga hodočasnici nalaze duhovni mir za kojim čeznu. Svaki dan se nađe po koji hodočasnik koji navrati svojoj vjernoj zaštitnici i zagovornici da tu u miru i tišini otvori svoju dušu Majci koja otvorena srca čeka, hrabri, zagovara i blagoslivlja svoje vjerne štovatelje.

Djeca iz vrtića »Marija Petković« sa svojim odgojiteljicama sestrama Družbe Kćeri Milosrđa često pohode svoju zaštitnicu i svaki dan joj pjesmom odaju hvalu. Svojim čistim srcima i djetinjom iskrenošću i svoje roditelje potiču da joj zajedno s njima dođu i u molitvi pozdrave svoju blaženu mještanku.

Svakog ponedjeljka u večernjim satima molitvena skupina »Marija Petković« u svojoj molitvi Gospine krunice i molitvama u čast bl. Marije Propetoga mole na mnoge nakane svih onih koji im se preporuča, na nakane svete Crkve, za najrazličitije potrebe koje vide u svojim obiteljima, društvu, svijetu i za sve one koji u svetište dođu ili blaženicu za zagovor zazivaju.

U Blatu je 23. siječnja 2015. održano natjecanje najboljih učenika iz osnovnih škola otoka Korčule od 5. do 8. razreda iz više školskih predmeta. Da bi natjecanje bilo što uspješnije pedagoginja Aleksandra Gregov iz blatske osnovne škole dovela je skupinu učenika u svetište da svoje natjecanje preporuča bl. Mariji Propetoga.

Svakog 9. u mjesecu ne prestaje se slaviti »Dan naše blaženice«. Klanjanjem pred Presvetim i svečanim euharistijskim slavljem blaženici štovatelji preporučuju svoje molitve kao i molitve i zahvale svih onih koji joj se utječu u zagovor.

Ljudi nazivaju sestre Kćeri Milosrđa i preporučuju im svoje nakane da za njih mole na Majčinu grobu u svetištu. Nerijetko nazovu i oni koji radosno svjedoče o uslišanjima i milostima koje su dobili po blaženičinu zagovoru. Neka nas i dalje prati njezin moćni zagovor i hrabri njezin krepostan život milosrdne ljubavi za svakog potrebnika.

Blaženice naša, hvala ti...

Nakon završene gimnazije s odličnim uspjehom i oslobođenja od mature, kći je položila prijamni ispit na dva fakulteta. Odlučila se za jednu od njih i prvu godinu završila s prosječkom vrlo dobar. Sljedeće su godine već bila vidljiva česta neraspoloženja, povlačenje od društva, mračne misli. Često smo razgovarale i bila sam uvjerena da je to samo prolazna poteškoća koja će uskoro proći. Potražili smo i liječničku pomoć, a terapije su se počele izmjenjivati jedna za drugom, bez nekog većeg uspjeha, ali s nizom popratnih pojava. Često je plakala i pitala se zašto sve to. Ispisala se s fakulteta i vratila kući. Bilo mi je važno samo jedno – da preživi. Od stanja bezvoljnosti, melankolije, želje da umre i sve to završi, do ljutnje zašto to mora trpjeti. Trajalo je pet-šest godina.

Svetište u Blatu posjetila sam 2004. godine. Osjetila sam veliku milost i ostavila sliku svo-

je kćeri na blaženičinu grobu, kako su to činili i mnogi drugi. Zamolila sam je za zagovor, da mi Bog ozdravi kćer. Nedugo potom kći je prestala uzimati terapiju jer joj od nje nije bilo neke pomoći. I dalje sam molila Majku Božju i našu blaženicu za kćerino ozdravljenje. I dan danas nosim krunicu s blaženičnim likom i molim je.

Kći je 2006. upisala drugi fakultet i završila ga kao najbolji student u svojoj skupini. Potom je radila neko vrijeme u struci, a prije tri godine ponovno je upisala onaj prekinuti fakultet. Diplomirala je prije roka, vratila se kući i sada radi, ali nažalost ne u svojoj struci, ali ne gubim nadu i vjeruju da će i to s vremenom dobiti.

Na svemu sam zahvalna Bogu i našoj blaženici jer znam da nas ona i dalje čuva i zagovara.

Zahvalna majka

Hvala ti, blaženice, zagovaraj nas...

Zahvaljujem za sve dobro koje si isprosil od Isusa. Zagovaraj nas i dalje, čuvaj naše zdravlje i moli Boga za nas,

B.F. Slovačka

Osjećam duboko poštovanje prema ovoj izuzetnoj ženi. U njezinu svetištu vlada mir koji potpuno prožima. Molim te, blaženice, čuvaj moje dvije kćeri i mojoj Marici podari sretnu trudnoću i rođenje djeteta. Tvoj ponizni,

Z. U. iz Zadra

Blažena Marijo Propetoga, povedi nas Kristu i zagovaraj nas da osjetimo radost i zahvalnost u sve dane svoga života. Moli za našu obitelj.

J., J., A. i Z. iz Poljske

Bog je ljubav. Nema slobode bez ljubavi. Obrati se i vjeruj evanđelju i bit ćeš slobodan – sve su to evanđeoske poruke koje je bl. Marija Propetoga živjela. Ljubila je Boga i bila slobodna od svega zemaljskoga, da bi mogla primiti samoga Krista i u njemu brata čovjeka.

Hvala ti vječna, blaženice. Samo ljubav veže nebo i zemlju. Tako nas i ti, blaženice, uvijek vežeš s Nebom. Amen!

J.

Draga naša blaženice, svake godine iznova ti zahvaljujem na milosti, na zdravlju, na obilju, na slozi, na sreći, na snazi, na radosti, na ljubavi koju uživam sa svojom obitelji. Budi nam i dalje u pomoći, rastrijezni nas u nevolji da slučajno ne bismo pomislili na mržnju. Blagoslovi naše neprijatelje da postanu bolji ljudi. Čuvaj mi obitelj, naročito djecu, da ih lakše dovedem na

pravi put, kako ne bi pokleknuli pred bilo kakvim zlom, neka se u svakom trenutku oslone na tvoju milost.

Molim te za Marina, sina naših prijatelja iz Šibenika, kojem je dijagnosticirana teška kronična bolest, učini čudo, budi s njim. Budi prisutna u mojim mislima kad donosim važne odluke u radu s ljudima koji imaju psihičke probleme. Uvijek me podsjeti na njihovo ljudsko dostojanstvo, da nikada niti pukim slučajem ne bih povrijedila njihovu ranjenu dušu. Hvala ti na snazi koju mi daruješ u mojoj zahtjevnoj izobrazbi.

Bdij nad nama i uvijek nas podsjeti na to ot kud dolazimo i kamo idemo, kako bismo bili milostivi i Bogu zahvalni na svemu što imamo i stvaramo.

Tvoji V., N., D. i M. V. iz Zagreba

Hvala ti, bl. Marijo Propetoga, za sve tvoje napisane misli koje me hrabre i potiču na molitvu da bih znala prihvatiti druge i pomoći svakom potrebniku, da bih po uzoru na tebe znala svakodnevno se Bogu posvetiti i u molitvi naći svoj mir.

Z., Slovenija

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kvetek
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca i
studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a potrebe su
iz dana u dan sve veće. Svjesni smo toga da nitko od
njih ne bi smio biti uskraćen u školovanju koje im
otvara vrata za osamostaljenje i pomaganje mlađoj
braći i sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo
na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu
braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez
školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu im
nadu ne smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one koji
nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvaljujemo župnicima i župama koje smo nedavno poho-
dili na zanimanju za bl. Mariju Propetoga:

vlč. Domagoju Vuletiću, župa Krista Kralja, Zagreb – Trnje
vlč. Mihilu Gojani, župa Presvetoga Trojstva, Rovišće
vlč. Ivanu Topolnjaku, župa Svetih anđela, Zagreb – Savski
Gaj

o. Andreju Wosko, župa Marije Majke Crkve, Zagreb – Tr-
novčica

fra Michaelu Paviću, župa sv. Maksimilijana Kolbea, Zagreb
– Bijenik

fra Tomislavu Jeliću, podružna crkva sv. Nikole Tavelića,
župe Ružići, BiH.

Radujemo se i novom susretu 22. ožujka 2015. s vjernicima
župe sv. Roka u Čaporicama kod Trilja.

**Rado se odazivamo na pozive u župe i zajednice u ko-
jima možemo posvjedočiti o vjernički uzornu životu i
djelovanju naše blaženice.**

Objašnjenje uz slike na ovitku:

Novakinje Družbe Kćeri Milosrđa na poluotočiću Prižbi,
na otoku Korčuli, na nedavno uređenom spomen mjestu
na kojem je Majka Marija Propetoga u kolovozu 1920. po
naputku svoga biskupa dr. Josipa Marčelića pisala prvo pra-
vilo za osnutak nove družbe, utemeljene na sv. Franju, 4.
listopada 1920.

»Kruna Isusove blagosti bile su zadnje riječi: 'Oče oprosti im, jer ne znaju što čine.' I ti, kćeri, budi blaga, blago sudi, opravdaj svakoga, osobito svoje mile sestre. Blago postupaj sa svima, pa bili to djeca, bolesnici i svi protivnici na koje ćeš naići. Osobito pazi na riječi, da ne sudiš nikoga, da ne vrijeđaš nikoga pa bilo to i dijete. Moramo biti vesele i zahvalne za milost koju nam je dao dobri Bog da služimo njega u malenima, nesretnima, bolesnicima i siromasima.«

bl. Marija Propetoga